ECLI:LV:ZRT:2022:0826.11210037322.1.S
Krimināllieta Nr. 11210037322
Lietvedības Nr. K73-1133-22/36

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2022.gada 26.augustā

Zemgales rajona tiesa,
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Ramiro Grandāns
piedaloties prokurorei Ivitai Gailei,
aizstāvim Inesei Šultei,

atklātā tiesas sēdē paātrinātā procesa kārtībā izskatīja krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, un konkrēti:

ar Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.februāra lēmumu lietā Nr.3-12/11910-21 /pers. A/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties tuvāk par 100 metriem mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. B/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas - /pers. C/ un /pers. D/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. B/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas - /pers. C/ un /pers. D/; aizliegums, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. B/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas - /pers. C/ un /pers. D/; aizliegums izmantot /pers. B/ personas datus. Ar minēto tiesas lēmumu /pers. A/ iepazīstināts 2022.gada 27.aprīlī, ko viņš apliecināja ar savu parakstu.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesiskajā bildību to nepildīšanas gadījumā, /pers. A/ prettiesiski, ļaunprātīgi pārkāpjot tiesas lēmumā noteiktos aizliegumus, 2022.gada 10.augustā ap pulksten 16.50 ieradās /adrese/, kur aizgāja līdz dzīvokļa Nr./numurs/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, balkonam un uzsāka sarunu ar /pers. B/.

Tādā veidā /pers. A/ ļaunprātīgi pārkāpa Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.februāra lēmumā noteiktos aizliegumus: aizliegumu atrasties tuvāk par 100 metriem mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, mājokļa adrese /adrese A/, un aizliegumu satikties ar /pers. B/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja krimināpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

MOTĪVU DAĻA

[2] Krimināllikuma 168.[1] pantā ietvertais krimināpārkāpums apdraud personas neaizskaramības intereses, tiesības būt pasargātai no jebkāda veida vardarbības no savstarpēji saistītu personu puses. Minētā pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, jo nav nepieciešams, lai būtu iestājušās kādas reālas sekas. Krimināllikuma 168.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir pabeigts brīdī, kad persona uzsāk ļaunprātīgi nepildīt nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību vai pārkāpt nolēmumā noteiktos ierobežojumus.

[3] Tiesa atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka uz apsūdzībā norādītā nodarījuma izdarīšanas brīdi spēkā bija Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.februāra lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību pret /pers. A/, ar kuru /pers. A/ noteikts aizliegums, tostarp aizliegums atrasties tuvāk par 100 metriem mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. B/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas - /pers. C/ un /pers. D/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. B/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas - /pers. C/ un /pers. D/; aizliegums, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. B/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas - /pers. C/ un /pers. D/; aizliegums izmantot /pers. B/ personas datus (*lietas 14.-16.lapa*). Lēmums tika izsniegts apsūdzētajam, viņš iepazinies, nosacījumi bija saprotami (*lietas 17.lapa*). Arī pats apsūdzētais šo faktu neapstrīd.

[4] Apsūdzētais /pers. A/ savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina daļēji (*lietas 60.lapa*).

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, neskatoties uz to, ka viņš savu vainu atzina daļēji, pilnībā pierādīta ar liecinieku liecībām, video ierakstu, fototabulu un pārējiem lietā esošajiem materiāliem.

[4.1] Ar liecinieces /pers. B/ iesniegumu un liecībās paustajām ziņām par apsūdzībā norādītajiem apstākļiem, kurās viņa apstiprināja, ka 2022.gada 10.augustā viņa atradās savā dzīvesvietā /adrese A/, kad ap pulksten 16.50 izdzirdējusi, ka pie balkona apsūdzētais /pers. A/ sauca dēlu. Viņa ar savu tālruni nofilmēja to, kā apsūdzētais /pers. A/ pārkāpj lēmumu par pagaidu aizsardzību. Kamēr viņa filmēja, apsūdzētais, palecoties, mēģināja saķert viņu aiz rokas, pēc tam aiz kājas. Tad, kad viņam tas neizdevās, apsūdzētais aizgāja prom. Pēc tam ap pulksten 17.00 apsūdzētais atnāca pie liecinieces virtuves loga, kurš bija atvērts uz vēdināšanu, un vēra ar roku vaļā. Par notikušo viņa paziņoja policijai (*lietas 2., 3.lapa*).

[4.2] Ar liecinieka /pers. E/ liecībās paustajām ziņām par to, ka 2022.gada 10.augustā, pildot dienesta pienākumus, viņš kopā ar inspektoru /pers. H/ saņēma informācija par notikumu /adrese/. Izsaukumā devās kārtībnieks /pers. F/ un kadets /pers. G/, kuri konstatējuši, ka /pers. A/, iespējams, pārkāpis Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.februāra lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Ierodoties notikuma vietā – /Nosaukums/ ielā pie ēkas Nr. /numurs/, /pilsēta/, tika sastapti minētie policijas darbinieki un /pers. A/, sēdošs uz soliņa pie pirmās kāpņutelpas. Skaidrojot no izsaucējas /pers. B/ notikušā apstākļus, tika noskaidrots, ka /pers. A/ pirms apsēšanās uz soliņa, ap pulksten 16.50, ir bijis pienācis pie balkona un pēc tam vēl pie virtuves loga. Atrodoties pie balkona saucis dēlu /pers. C/ un /pers. B/ izejot uz balkona centies satvert viņu, notikušais tika fiksēts video ierakstā, /pers. B/ mobilajā telefonā. Izmantojot mobilo lietotni *WhatsApp*, uz liecineika telefona numuru, no /pers. B/ telefona numura /numurs/, tika pārsūtīts minētais video ieraksts, ar nosaukumu /Nosaukums/ (ilgums 15 sekundes), video ieraksts tika ierakstīts DVD+R (*Verbatim*) kompaktdiskā. Ņemot vērā minēto, 2022.gada 10.augustā pulksten 18.12 /pers. A/ tika aizturēts un nogādāts Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirknī procesuālo darbību veikšanai (*lietas 6., 65.-67.lapa*).

[4.3] Ar liecinieka /pers. F/ liecībās paustajām ziņām par to, ka 2022.gada 10.augustā, pildot dienesta pienākumus, pulksten 17.23 tika saņemts izsaukums, ka /adrese/, atrodas vīrietis, kurš pārkāpj tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību. Ierodoties minētajā adresē pie blakus daudzdzīvokļu nama, kas atrodas /adrese/, tika pamanīts vīrietis, kurš sēdēja uz soliņa pie pirmās kāpņutelpas. Pieejot klāt pie vīrieša, tika noskaidrots, ka vīrietis ir /pers. A/, kuram ir aizliegts atrasties tuvāk par 100 m no mājokļa, kurā dzīvo /pers. B/. /pers. B/ dzīvo /adrese A/. /pers. A/ tika aizturēts pulksten 18.12 un nogādāts /pilsēta/ policijas iecirknī (*lietas 7., 65.-67.lapa*).

[4.4] Ar liecinieka /pers. H/ liecībās paustajām ziņām par to, ka 2022.gada 10.augustā, pildot dienesta pienākumus, kopā ar /pers. E/ tika saņemts izsaukums uz adresi /adrese A/, ka /pers. A/ pārkāpj tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Ierodoties minētajā adresē /Nosaukums/ ielā pie ēkas Nr. /numurs/ tika sastapts /pers. A/, kurš sēdēja uz soliņa pie kāpņu telpas. /pers. A/ aizliegums atrasties tuvāk par 100 metriem /pers. B/ dzīvesvietas adresei /adrese A/. Izmērot taisnā līnijā no /pers. B/ dzīvesvietas, līdz soliņam, kur atradās /pers. A/ attālums bija 29,1 metri (*lietas 8., 65.-67.lapa*).

[4.5] No inspektores /pers. J/ ziņojuma redzams, ka 2022.gada 10.augustā /pers. A/ nepildīja tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Izmeklēšanas laikā noskaidrots, ka /pers. A/ kriminālprocesa Nr. 11210030122 ietvaros piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums, tika grozīts uz jaunu drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, kā nosacījumu minot, nemainīt bez procesa virzītāja atļaujas dzīvesvietu /adrese B/. 2022.gada 10.augustā, ierodoties /adrese B/, tika pārbaudīta /pers. A/ iepriekš minētā uzturēšanās vieta. Dzīvokļa durvis neviens neatvēra. No kaimiņienes un dzīvokļa īpašnieka noskaidrots, ka konkrēto dzīvokli /pers. A/ īrējis no 2021.gada novembra mēneša līdz 2022.gada 19.jūlijam (*lietas 9.lapa*).

[4.6] Apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta, tostarp, arī ar šādiem pierādījumiem:

-) ar lēmumu par kriminālprocesa uzsākšanu, no kura redzams, ka minētais kriminālprocess uzsākts 2022.gada 10.augustā par to, ka /pers. A/ 2022.gada 10.augustā ap pulksten 16.50 ieradās /adrese A/ nepildīja tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību pret /pers. B/ (*lietas 1.lapa*);

-) ar ziņām, kas fiksētas fototabulā, kur fiksēta notikuma vieta /adrese A/ (*lietas 10.lapa*);

-) ar ziņām, kas fiksētas video ierakstā, no kura redzams, ka apsūdzētais pienāk pie balkona, palecoties, ar roku mēģina saķert kāju (*lietas 5.lapa*).

[4.7] Novērtējot pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka liecinieku /pers. B/, /pers. K/, /pers. F/, /pers. H/ sniegtās liecības ir ticamas, jo lietā nav konstatēti apstākļi, kas liktu apšaubīt šīs liecības, tās papildina viena otru un apstiprinās ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Minēto liecinošo personu liecības nav pretrunā ar pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kas pastiprina to ticamību. Turklāt lietā nav konstatēts, ka lieciniece /pers. B/ sniegtu apzināti nepatiesas liecības vai aprunātu (apmelotu) apsūdzēto /pers. A/, liecinieces /pers. B/ liecības apstiprina arī video ieraksts, kas filmēts ar liecinieces tālruni. Tiesai nav šaubu par videoieraksta ticamību. Tas, ka ierakstam nav datuma un laika, tiesas ieskatā, nemazina šī ieraksta ticamību, jo šis ieraksts apstiprina liecinieces /pers. B/ liecības. Šo ierakstu lieciniece nodeva policijas darbinieku rīcībā tajā brīdī, kad policijas darbinieki ieradās notikuma vietā.

Apsūdzētais /pers. A/ savās liecībās nenoliedza to, ka, kad notikuma vietā ieradās policija, viņš sēdējis uz soliņa, kas atradās pie liecinieces /pers. B/ dzīvesvietas blakus mājas. No policijas darbinieka /pers. H/ liecībām redzams, ka soliņš atradies 29,1 metru attālumā no liecinieces /pers. B/ dzīvesvietas, kas ir par 70,9 metriem tuvāk par Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.februāra lēmumā noteikto attālumu.

No inspektores /pers. J/ ziņojuma redzams, ka apsūdzētais /pers. A/ bez procesa virzītājas atļaujas mainījis citā kriminālprocesā piemērotā drošības līdzekļa – uzturēšanās noteiktā vietā (/adrese B/) nosacījumus. Turklāt apsūdzētais pārcēlies uz dzīvesvietu, kas atrodas tuvāk par lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikto attālumu. Apsūdzētais nevarēja nezināt, ka ar šādu savu voluntāru rīcību viņš pārkāps lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Tas liecina, ka viņš ir apzinājies savas rīcības kaitīgās sekas un vēlējies, lai tās iestājas.

Tas, ka apsūdzētais /pers. A/ savu vainu atzīst daļēji, ir ar nolūku izvairīties no atbildības un soda.

Ņemot vērā uzklausītās liecības un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa ir pārliecināta, ka /pers. A/ tīši pārkāpa Zemgales rajona tiesas 2022.gada 17.februāra lēmumā noteiktos aizliegumus: atrasties tuvāk par 100 metriem mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/ un aizliegumu satikties ar /pers. B/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

Ievērojot iepriekš minētos argumentus un apsvērumus, tiesa atzīst, ka valsts apsūdzība /pers. A/ darbības pareizi kvalificējusi pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 47., 48.pantu apsūdzētajam šajā konkrētajā noziedzīgajā nodarījumā nekonstatē ne atbildību mīkstinošos apstākļus, ne arī atbildību pastiprinošos apstākļus.

[6] Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet, nosakot soda mēru,– atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus.

[6.1] Krimināllikuma 168.[1] panta sankcija paredz sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu vai piespiedu darbu, vai naudas sodu. Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu klasificējams kā kriminālpārkāpums.

[6.2] Cietušā lietā nav, kaitējums arī nav radīts.

[6.3] Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka iepriekš krimināli sodīts nav. Lietā nav ziņu par to, ka apsūdzētais būtu nodarbināts. Apgādībā viens bērns. Lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka apsūdzētais būtu darbnespējīgs vai viņa veselības stāvoklis liegtu izciest brīvības

atņemšanas sodu. Lietā nav ziņu arī par to, ka apsūdzētais slimotu ar jebkāda veida garīgu slimību. Tādējādi secināms, ka /pers. A/ ir pilnībā atbildīgs par savu rīcību.

[6.4] Tiesai, uzklausot apsūdzētā sniegtās liecības, nav pārliecības par to, ka apsūdzētais ir pilnībā sapratis savu prettiesisko rīcību.

[6.5] Tiesa pievienojas prokurores izteiktajam viedoklim par soda veidu – īslaicīgu brīvības atņemšanu. Taču tiesa nepiekrīt prokurores viedoklim par soda mēru. Tā kā uz sprieduma pasludināšanu krimināļprocess Nr. 11210030122 (*lietas 51.-59.lapa*), kurā apsūdzētais /pers. A/ tiek apsūdzēts par trim analogiem noziedzīgiem nodarījumu, atrodas pirmstiesas krimināļprocesā, tad nav tiesiska pamata to ņemt vērā pie soda noteikšanas šajā lietā. Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā personību, konkrētā noziedzīgā nodarījuma raksturu un to, ka nav atbildību pastiprinošo apstākļu, atzīst, ka sodu var noteikt zemāku par vidējo apmēru. Tiesa atzīst, ka šāds soda mērs būs samērīgs, lai apsūdzēto atturētu un pasargātu sabiedrību no jauniem likumpārkāpumiem.

[7] Šajā krimināllietā /pers. A/ apcietinājumā atrodas kopš 2022.gada 10.augusta (*lietas 13., 35., 36.-38.lapa*). Tiesa ņem vērā, ka konkrētajā lietā kā viens no apcietinājuma piemērošanas pamatiem bija tas, ka apsūdzētais tikai piecas dienas pēc atbrīvošanas no apcietinājuma izdarīja jaunu krimināļpārkāpumu, par ko tiek sodīts ar šo spriedumu. Tas liecina par apsūdzētā nihilismu, zemo tiesisko apziņu. Tā kā apsūdzētajam tiek piemērots reālas īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, tiesa atzīst, ka pastāv KPL 272.panta pirmajā daļā paredzētais apcietināšanas pamats, līdz ar ko nav pamats grozīt drošības līdzekli apcietinājumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda termiņā jāieskaita apcietinājumu no 2022.gada 10.augusta līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā (*lietas 13., 14.lapa*).

[8] KPL 367.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

KPL 368.panta ceturtā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta. Tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji arī citos gadījumos, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā.

[8.1] Pēc nozīmējuma, lai nodrošinātu apsūdzētā /pers. A/ tiesības uz aizstāvību pirmstiesas krimināļprocesā, tika uzaicināts zvērinās advokāts Z.Broks (*lietas 23.lapa*), kuram no valsts līdzekļiem saskaņā ar „Paziņojumā par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināļprocesā" esošajām ziņām par darbu juridiskās palīdzības nodrošināšanā izmaksājami, 145 *euro* (*lietas 24., 39., 46.lapa).*

[8.2] KPL 85.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem. Krimināļprocesa likuma 368.panta ceturtā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta.

Apsūdzētais /pers. A/ ir darba spējīgā vecumā, uz pašreizējo brīdi atrodas ieslodzījumā. Tiesa ņem vērā arī to, ka ieslodzījuma vietā persona var būt nodarbināts, ja viņam ir stipra vēlme strādāt. Lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka /pers. A/ ir atzīts par maznodrošinātu vai trūcīgu, tāpēc nav pamats viņu atbrīvot no procesuālo izdevumu piedziņas, atbilstīgi KPL 368.panta ceturtajai daļai. Esot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka saskaņā ar KPL 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā valsts ienākumos.

[9] Rakstveida pierādījumu: 1 gab. CD matricu ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – jāatstāj lietā.

[10] Saskaņā ar KPL 530.panta trešo daļu tiesa noteica, ka pilna sprieduma pieejamības datums – 2022.gada 3.oktobris.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 540.[1] pantu un 543.pantu tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 (divdesmit piecām) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda termiņā ieskaitīt laiku no 2022.gada 10.augusta līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā.

Drošības līdzekli – apcietinājums – saglabāt līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā vai beigsies soda termiņš.

Rakstveida pierādījumu: 1 gab. CD matricu ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstāt lietā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus par valsts nodrošināto juridisko palīdzību pirmstiesas krimināļprocesā (zvērināts advokāts Zigurds Broks) 145 (viens simts četrdesmit piecus) *euro*. Daļā par procesuālo izdevumu piedziņu noteikt /pers. A/ nolēmuma labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2022.gada 3.oktobris.

Tiesnesis Ramiro Grandāns